

Titel: Anti-Statsmanden. No. 1-3

Citation: "Anti-Statsmanden. No. 1-3", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ?* [1772], s. 28. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_003_p28_bZONE1513060/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

høveere' Leilighed ville han da have til at holde Samtaler med utallige, som sukkede efter den Lykke; — men lod Herken tillige Undersaatten at sætte det alt for tyngne og, i en sand Fortrolighed, alt for særskildende Erhødigheds Vosen til Side; (thi det er vist ingen uden en lattervækkende Fornøielse for en Herke, at tale med nogle, som, mens Samtalen varer, krummer Legemer, af tvivlraadig Erhødigheds Drift, i naragtige og unaturlige Fordrivelser) saa kunne han jo i de Tider han ophede til de Fornøielser som hverken aldeles befestigede hans Siel eller Legeme, tillade dees dem, som, i sit Hag, vare bekjendte som Insigtsfulde; Deels ogsaa dem, som med vigtige Anliggender ville anraabe ham, Udgangen til sig; — —

Men her maatte da kun, af de utallige, som hingede efter denne Naade, udvæges dem, af en Insigts- og Samvittighedsfuld Mand, som efter Statens falles Hensigt, tilkom denne Naade; — — thi skulle Herken tale med alle, som melte sig, saa fik der ingen ham i Tale. —

Besad Herken denne Dydighed og Diemeedet, som den stillede hen til, skulle opnaaes, saa maatte han ikke give de Samtalende Svar med Pantomiser; hoerken ved afbrudte Meeninger, eller Udraabelses-Ord; — — han barde meget heller udfrette, veilede, opmuntre, (om nogen var dyle,) troste eller bebreide, alt saaledes som Omstændighederne bragte det med sig; — han maatte give enhver reent Svar. — Om hans Tankesærdighed (prelance d'esprit) formaaede at udvilde Tingene, og de ikke vare af betydeligere Omfang, da maatte han strax bestemme sin Villie, — om Personerne taalte det, og ingen vigtigere Aarsager forbad det, da kunne han oplyse dem, om det i sin visse Regiering, som foraarjagede en ensfoldig Vanzelmos